

Inga Dahlsgaard mente, at et ministerium må da have noget at arbejde med, og at der for øjeblikket er for lidt til at flytte over til et selvstændigt ministerium; der er ikke noget at administrere. I.D. ville protestere mod den kritik, der var udtalt mod kvindelige embedsmænd.

Hanne Budtz var blevet temmelig overrasket over Gudrun Refflund Thomsens konklusion, som hun først så i dag og mente ikke, den helt stemmer med indholdet af redegørelsen. Der er kun eet virkeligt område, der efter redegørelsen kan komme ind under ministeriet, nemlig kvalitetsmærkning. Enkelte dele af levnedsmiddelkontrollen kunne måske overføres.

Margrethe Høst Neerup finder, at Gudrun Refflund Thomsens redegørelse er en absolut embedsmandsredogørelse, og mener, at det kun er et teknisk spørgsmål at lave et ministerium. Man burde sondre mellem forbrugerinteresser og erhvervsinteresser.

Sigrid Hansen mente, at der er en tendens i øjeblikket til, at alt skal være fælles for mænd og kvinder, og derfor vil det være farligt at udskille noget og sige, at det er specielt for kvinder, forbrugerinteresser rækker længere end til at købe levnedsmidler og tøj.

Lis Groes mente, at man skulle vogte sig for at sige, at visse ting naturligt hører under et eller andet ministerium, og derfor bør man lægge et så beskodent område ind, så at det kan arbejde sig langsomt frem. Det er et fuldstændig ulige spil med de svage forbrugere og de meget stærke erhverv. Lis Groes er enig med Sigrid Hansen i, at man skal være fælles om det.

Inga Dahlsgaard mente, at alt dette i virkeligheden er et politisk spørgsmål, og i det øjeblik, vi får en regering, der ser politisk slagkraft i det, så kommer det pludselig af sig selv.

Bodil M. Bechtrup mente, at man måske kunne knytte det til f.eks. Boligministeriet og kalde det "Forbruger- og Boligministerium".

Margrethe Petersen kunne også tænke sig at hæfte det til et bestående ministerium, men ikke boligministeriet. Det kunne være et særligt departement under Handelsministeriet. M.P. var også enig i, at fællesskabet mellem man og kvinde er og må være det fremherskende synspunkt.

Sigrid Hansen mente, at Forbrugerrådet er en så ny institution, at vi vil få svært ved at overbevise forbrugerne om, at der kan bygges et ministerium på det.

Hanne Budtz fandt, at det ikke var nogen god ide at hæfte det til Boligministeriet.

Lis Groes ville stadig gå ind for et ministerium, subsidiært et direktorat.

Inga Dahlsgaard anførte, at et ministerium laver ikke forskning, og en væsentlig del af opgaverne, der er angivet, netop er forskning. Der er ikke noget i vejen for, at Statens husholdningsråd kan lave fornuftigt arbejde, men husholdningslærerinderne er tilbøjelige til at se verden ud fra et meget snævert synspunkt. Om husholdningsrådet skal ind under et departement, er jo en detalje.

Man kunne tænke sig, at opgaven bliver delt, så husholdningsrådet får forskningsopgaverne, og at man får et departement.

Lis Groes mente, at hvis man lægger det under husholdningsrådet, skal husholdningslærerinderne have en større uddannelse. L.G. ville iøvrigt mene, det ville være bedre at lade det høre under Undervisningsministeriet.

Hanne Budtz foreslog, at man skulle høre de øvrige hovedstyrelsesmedlemmers mening på mødet den 6. april.

Sigrid Hansen syntes, synspunkterne er altfor uklare til, at de kan tages op til drøftelse på hovedstyrelsesmødet.